

ПОРАЗ НА СЛИВНИЦИ: 3 дана срамоте

06.08.2015.

У покушају да спречи територијално увећавање Бугарске, краљ Милан доживљава војну катастрофу

Зашто се ратовало

✘ Године 1885. краљ Милан Обреновић био је пред разводом, а његово ослањање на Беч наилазило је на осуду у српској јавности. Чинило му се да губи на свим фронтovima, а онда се 18. септембра 1885. године Бугарска ујединила са својом покрајином Источном Румелијом, која је била под Турцима.

Милан се уплашио територијалног увећавања Бугарске, јер је тако стицала јачи утицај у Македонији, на коју је и Србија полагала право. Истовремено, био му је потребан и потез којим би поправио свој углед, па је прогласио општу мобилизацију и од европских сила тражио да се Србији на име надокнаде да део територије Бугарске или Турске. Истовремено, понудио је савез Грцима, Румунима и Црној Гори, али су га сви одбили.

Бугарски владар, кнез Батенберг, предложио је краљу Милану да одмах заједно нападну Турску и од ње отму територије, и изразио спремност да лично дође у Ниш и о томе разговара, али му је овај поручио да неће ни да га види.

Пошто европске силе нису удовољиле његовом захтеву, краљ Милан је 14. новембра 1885. године објавио рат Бугарској.

Уочи битке

✘ Краљ Милан мобилисао је војску средином септембра, непосредно након уједињења Бугарске с Источном Румелијом.

Док је он чекао да се стекну међународне прилике за рат, па да изда наређење за покрет, војска, слабо наоружана и опремљена, скоро два месеца провела је на граници по све лошијем времену.

За то време Бугари су имали времена да се припреме за одбрану Софије, која у септембру практично није ни постојала, јер је највећи део бугарске војске био на граници према Турској. Највиши чин у бугарској војсци тада је био - капетан. Наиме, због спора Русије с бугарским кнезом, бугарску војску су неколико месеци раније напустили сви њени високи официри, који су били искључиво Руси.

Како је текла борба

✘ Српска војска напредовала је првих неколико дана рата, не наилазећи на већи отпор, да би до окршаја дошло код Сливнице.

Срби су напад на Сливницу планирали 18. новембра, али су Бугари напали први дан раније и тако одмах стекли преимућство. Првог дана вођена је жестока борба, понегде и прса у прса, али није било значајних помака линије фронта.

Већ другог дана битке, кад се пронео глас да Бугари напредују ка Цариброду, данашњем Димитровграду, краљ Милан је клонуо духом и наредио да се српски штаб на брзину евакуише ка Пироту.

Команданти дивизија остављени су да се сами сналазе.

Док су Бугари нападали једну српску дивизију, оне друге су стајале по страни, јер није било централне команде.

Трећег дана вођене су најкрвавије борбе, и увече је српска Врховна команда наложила опште повлачење са Сливнице.

Шта је било после

✘ Бугари су били дубоко продрли на територију Србије, а краљ Милан се повлачио први, и 20. новембра већ је био иза Пирота.

С обзиром на то да је запао у нервну кризу, хтео је да се повуче с престола, али му је председник тадашње владе Милутин Гарашанин запретио да ће га убити ако то учини.

Тад се умешала Аустроугарска и саопштила да ће и она ући у рат ако бугарске снаге не пристану на примирје и не повуку се на своју границу.

Последице

✘ Бугарска је тражила од Србије да јој плати ратну штету.

Русија је сматрала бугарски захтев оправданим, а Аустроугарска је тврдила да Србија нема средства за то.

Ово су прихватиле и Немачка и Велика Британија, па је Бугарска одустала.

Рат је завршен без промене граница.